

İSLAM'I İLK KABUL EDENLER

<"xml encoding="UTF-8?">

İSLAM'I İLK KABUL EDENLER

"Ve bir de ileri geçenler ki herkesi geçmişlerdir. Onlardır mabutlarına yaklaştıranlar."

Kureyş kabilesi çok çetin bir kıtlıkla karşı karşıyaydı. Büyük bir ailenin yöneticisi olan Muhammed'in amcası Ebu Talip de zor günler geçiriyordu. Yetim çocukluk günlerinden, amcasının kendisine gösterdiği sevgi ve yardımı unutmayan Muhammed, böyle bir günde amcasının yardımına koşmaya karar verdi.

Bunun için diğer amcası Abbas'ın yanına giderek şöyle dedi:

- "Kardeşin Ebu Talib'in zor günler geçirdiğini biliyorsun Ona yardım edip bu durumdan kurtarmamız gerekir. Her birimiz onun çocuklarından birini bakımımız altına alalım."

Sonra ikisi birlikte Ebu Talib'in yanına giderek:

- "Biz seni bu zor durumdan kurtarıp, çocuklarının bakımını da üzerimize almak istiyoruz" dediler.

Akil adındaki oğlunu çok seven Ebu Talip şu cevabı verdi:

- Akili bana bırakın da, diğerlerini ne yaparsanız yapın.

Muhammed amcasının oğlu Ali'nin, Abbas ise Cafer'in sorumluluğunu üstlendi.

Ali, Muhammed'in evinde büyüdü ve eğitildi.

Hiz. Muhammed (s.a.a)'in peygamberliğine ilk inanan ve onu onaylayan kadın Hatice idi.

Peygamber namaz kılarken Hatice de hemen onun arkasında durup, namaz kılmaya başlıyordu.

Böylece ikisi, bir süre yalnız başlarına ve gizli olarak namaz kıldılar.

Bir gün ikisi namaz kılmakla meşgulken Ali içeri girdi. Önde amcasının oğlu, arkada ise

Hatice'nin büyük bir alçak gönüllükle dua etmekte olduklarını, Allah'tan halkın mutluluğunu ve doğru yola kavuşmayı niyaz ettiklerini gördü.

Ali, onların namazı bitirmelerini bekledi. Büyük bir hayranlıkla onları seyrediyordu.

Peygamber (s.a.a):

-Allah'ın huzurunda namaz kılmakla meşguldük. Sen de bizimle beraber namaz kılmak ister misin?

Ali (a.s): "Evet" cevabını verdi.

Ali (a.s) amcasının oğlu Muhammed (s.a.a)'in bu çağrısını düşünerek evlerine doğru yöneldi.

Yolda sürekli düşünüyordu. Gece de kendisini bu düşünceden kurtaramadı. Sabaha kadar gözlerini kırpmadan uyanık yattı. Gördüğü namaz manzarası, namazın çekiciliği ve amcasının oğlu Muhammed (s.a.a)'in söylediği o güzel, iç açıcı sözler...

Amcasının oğlu şöyle diyordu:

- "Allah'ım bizleri doğru yola hidayet etti...." Bir türlü bu düşüncelerin dışına çıkamıyordu.

Ali kendi kendine, şimdiye kadar amcasının oğlu Muhammed'den bir kez bile olsun yalan bir söz duymadığını düşünüyordu. Muhammed sadakatı, doğruluğu ve güvenilirliği nedeniyle halk arasında "Muhammed-i Emin" adıyla anılıyordu. Şimdi ise o, kendisini Allah'a ibadet etmeye ve namaz kılmaya çağırıyordu.

Sabah, daha güneş doğmadan erkenden yerinden kalkıp doğruca Muhammed'in yanına giderek:

-Ey amcamın oğlu, senin dinini kabul ettim. Bundan böyle ona itaat edeceğim.

Böylece İslam dinini ilk kabul eden erkek Ali (a.s) oldu.

Daha sonra İslam Peygamberi (s.a.a)'in yardımıyla abdest alıp Peygamber'in arkasında namaza durdu. Yıllar boyunca yalnız Ali (a.s) ve Hatice Peygamber'in arkasında namaz kıldılar.

Muhammed (s.a.a) ve Ali (a.s) Mekke dağlarına doğru giderek, orada halktan uzak bir yerde Allah Tebarek ve Teala'ya ibadet etmek istemişlerdi. Tam namaza başlamışlarken Ebu Talib aniden onların bulunduğu yere geldi ve ikisini namaz üzerinde buldu. Allah'ın Resulüne:

-Ey kardeşimin oğlu, senin itaat ettiğin bu din hangi dindir? dedi.

Muhammed (s.a.a) şu cevabı verdi:

-Bu Allah'ın dinidir, meleklerin ve ilahi peygamberlerin dinidir, atamız İbrahim'in dinidir. Allah,

bizi bu dinle halka göndermiştir. Sen, benim hidayet olunmaya davet etmem gereken en iyi kişisin. Allah yolunda benim çağrıma olumlu cevap verip, bana yardım etmelisin.

Daha sonra Ebu Talip Ali'ye dönerek:

-Ve sen? Dedi.

Ali'nin cevabı şuydu:

-Baba, Allah'a ve Onun Peygamberliğine iman ettim, emrettiklerini onaylıyorum, Onun sayesinde müslüman oldum ve ona itaat ediyorum.

Babası O'na,

-Muhammed seni hayırdan başka bir şeye çağırıyor, bunun için onunla birlikte ol, dedi.

Böylece Hz. Ebu Talip üstü kapalı bir şekilde İslam'ı kabul etmiş oldu.

Peygamber'in amcası olan Abbas'ın dostlarından bir tacir, Hacc için Mekke'ye gelmişti. Haccın gereklerini yerine getirdikten sonra, mal almak üzere dostu Abbas'ın yanına gitti.

Uzun zamandan beri görmediği dostu Abbas'la sohbet ederken, aniden birinin yerinden kalkarak namaz kılmaya başladığını, sonra küçük bir çocuğun arkasında da bir kadının onun ardında durarak namaz kıldıklarını gördü.

Bu durumu gören tacir Abbas'a dönerek:

-Bu nasıl bir dindir? diye sordu.

Abbas:

-Bu, kardeşim Abdullah'ın oğlu Muhammed'in dinidir dedi. Allah'ın kendisini insanlara peygamber olarak gönderdiğini iddia ediyor. O kadın onun karısı, çocuksa kardeşim Ebu Talib'in oğlu.

Peygamber (s.a.a)'in çağrısı, artık Arabistan'ın pek çok köşe ve bucağındaki mahrum halka ulaşıyordu. Gün görmüş ve tecrübeli biri olan Ebuzer-i Gaffari, bu haberi duyduğunda içi içine sığmayacak kadar büyük bir sevince kapıldı. Hemen Mekke yolunu tuttu ve nihayet Mekke'ye vardı. Mekke'nin içinde bir o yana,

bir bu yana dolaşarak kaybettiği şeyi aramağa koyuldu... Epey dolaştıktan sonra Ali (a.s) ile karşılaştı. Ali (a.s) onun yabancı olduğunu ve Peygamber (s.a.a)'i aradığını anlayınca, büyük bir

istekle onu Peygamber (s.a.a)'in evine götürdü.

Ebuzer kendisini Peygamber (s.a.a)'e tanıttı ve oturup konuşmaya başladı. Geçmişinden, çekmiş olduğu ızdırıp ve işkencelerden bahsettikten sonra, sözlerinin sonunda İslam'ı kabul etmeye hazır olduğunu bildirdi. Peygamber (s.a.a), Allah'ın birliğini ve kendi risaletini ikrar etmesi ve Allah katında namaz kılması için hidayet etti.

Ebuzer "Eşhedu En La İlahe İllallah ve Eşhedu Enneke Resulullah" diyerek Peygamber (s.a.a)'e biat etti.

Ebuzer'in İslam'ı ilk kabul edenler arasında, üçüncü veya dördüncü olduğu bildirilmektedir. Ertesi sabah Ebuzer, Ka'benin yanında halkı etrafına toplayarak korkusuzca şöyle konuşmaya başladı:

-Ey halk, ben Allah Tebârek ve Talanın birliğine ve Muhammed (s.a.a)'in peygamberliğine tanıklık ediyorum. Siz, tapmakta olduğunuz putları kendiniz yaptınız; o cansız varlıkları uzağa atıp, hep birlikte Allah'ın kuvvetli ipine sımsıkı sarılmalı ve Mekke'nin zalimlerinden uzaklaşmalısınız.

Rızkınızı yalnızca Allah'tan isteyin ve Kureyş'in zenginlerinin zenginlikleriyle kendilerini üstün etme istekleriyle mücadele edin. Allah'tan başka hiçbir güçten korkmayın.

Peygamber (s.a.a) İslam'ı bildirip, yayması için Ebuzer-i kendi kabilesine gönderdi. Ebuzer kabilesine giderek tebliğ çalışmalarını başlattı. Yakınlarını, dostlarını, tanıdığı, tanımadığı herkesi İslam'a çağırıyordu. Ebuzer'in çağırısı sonucu Gaffar kabilesinin reisi İslam'ı kabul ettiğini bildirdi.

Kureyş'li müşrikler bir araya toplanmış; İslam'ın yayılışını, Peygamber (s.a.a)'in halk arasındaki etkinliğini ve fesat dolu olan kendi yaşamlarının sonuna yaklaştıklarını konuşuyorlardı.

Ebu Sufyan, Ebu Cehil'e dönerek şöyle dedi:

-Duyduğuma göre senin hizmetçin Sümeye'nin oğlu Ammar Yasir, Muhammed'in sözlerinin etkisi altında kalıp kendini Kureyş'in ulularından üstün görüyormuş. Hatta evinde namaz kılmak için bir yer yaptığını, bu nedenle ona "uyanık yaşayan" unvanını verdiklerini söylediler. O artık müslüman olmuş ve Muhammed'e itaat ediyormuş. Bu hizmetçinin oğlu eski sahibini hesaba

katıyor mu yoksa katmıyor mu? Doğrusu bilmiyorum.

Ebu Cehil ise şöyle dedi:

-Eğer kölemiz Ammar kendi evinde namaz kılınması için bir yer yaptıysa, amcamın oğlu Erkam da kendi evini İslam Yuvası haline getirmiş. İslam, Muhammed'in çalışmalarıyla bu evden git gide yayılıyor.

Muhammed (s.a.a)'in annesi Amine'nin amcası olan S'ad bir gece rüyasında, karanlıkta adım attığını ve hiçbir şey görmediğini gördü. Ansızın gökyüzünde ay belirdi ve karanlığı yok etti. Aya biraz dikkatle baktığında, Ali (a.s)'ı, Haris'in oğlu Zeyd'i ve dostlarından birini orada gördü ve kendilerine katılması için ona işaret ettiklerini fark etti.

-Siz ne zaman oraya ulaştınız, diye sordu.

-Şimdi, cevabını verdiler.

Sa'd uyandı ve yatağının içinde yavaş-yavaş düşünmeye başladı, bu nasıl bir rüyaydı? Fakat bir türlü sonuca varamıyordu. O sabah rüyasında gördüğü dostlarından biri yanına gelerek:

-Gökten Muhammed'e vahiy inmiş ve kendisinin peygamber olduğunu bildirilmiş. Halkı tek bir Allah'a ibadet etmeye davet etmesi kendisine emrolunmuş dedi.

Sa'd:

-Acaba O, Lat ve Uzzayı batıl mı biliyor?

-O, halkı putların köleliğinden uzak tam bir hürriyete davet ediyor, bu çağrısına karşılık herhangi bir mal ve makam peşinde değil. Çünkü Hatice'nin malı kendisinde ve dünya malı bakımından zengin, makam açısından ise Kureyş kabilesi içinde özel bir yeri var.

Evet onun çağrısı, putların, taşların köleliğinden kurtulup gerçek hürriyete, gökleri, yerleri, parlak yıldızları, güneşi, ayı, suyu ve bütün varlıkları yaratana kulluğa doğrudur.

Bu çağrı, köleyle köle sahibi arasında hiçbir fark gözetmeyen bir çağrıdır. Ancak inanç ve amel gereği insanların birbirinden ayırır. Allah ile kul arasındaki yolu açar, böylece herkes aracısız olarak Allah'a doğru yol bulup mabuduna yaklaşıyor.

Halkı muhabbet, dostluk, temizlik ve takvaya davet ediyor. İnsanları, kız çocuklarını canlı toprağa gömmekten, zulüm ve adaletsizlik yapmaktan menediyor. Bu çağrı sonsuz bir mutluluk

kaynağıdır.

Dostunun bu sözlerini duyan Sa'd'ın kalbi yavaş-yavaş aydınlanmaya başladı:

-Onun dinine kimler uyuyor? diye sordu.

Dostu cevap verdi:

-Ben, Ebu Talib'in oğlu Ali, Harise'nin oğlu Zeyd.

Sa'd birden bire gece gördüğü rüyayı hatırlayarak, ayda bulunan Ali ve Zeyd'in onu kendilerinin yanına çağırışlarını düşündü.

Allah-u Teala'nın kendisini hidayet etmek istediğini anladı.

-Allah'ın Peygamber'i nerede? diye sordu.

Sahabi:

-Şa'b-ı Ecyad'da (Mekke'nin dışında bir yerdir) gizlice Allah'a ibadet ediyor.

Sa'd'ın Allah'ın birliğini, Peygamber'in risaletini ve İslam dinini kabul etmesi için ikisi birlikte Peygamber'in bulunduğu yere doğru hareket ettiler.

Daha yeni Müslüman olan Bilal'in dostlarından biri, bir gece tek başına evinden çıkıp Bilal'ın evine geldi. Bilal'in evine varınca:

-Bilal... Bilal... diye seslendi.

Siyah bir köle olan Bilal, dışarıdan birisinin kendisine seslendiğini duyunca, kapının arkasına gelerek;

-Kim o? Ne oldu da gecenin bu saatinde buraya geldin?

Dostu:

-Çok önemli bir haberim var.

Bilal kapıyı açıp dostunu içeri alırken:

-Bu önemli haber nedir?

-Bu ümmetin Peygamber'i ortaya çıktı.

-Peki o kimdir?

-Abdullah'ın oğlu Muhammed.

Daha sonra İslam dini hakkında bildiklerini tek-tek Bilal'e anlatmaya başladı. İslam'ın
güzelliklerini sezen Bilal, hemen İslam'ı kabul ederek şehadet getirdi.

"La İlahe İllallah, Muhammedun Resulullah"

Muhammed'in ashabı, bir süre Mekke çevresindeki dağlarda bir araya gelerek, namaz kılıyor,
Kur'an'ı dinliyor ve yeni dinlerini Kureyş'li müşriklerden uzak bir yerde öğrenmeye çalışıyorlardı.
Sonunda Allah Tebarek ve Teala, İslam'ı açıkça halka bildirmesi için Peygamber'i görevlendirdi.

İlk yıllarda Peygamber (s.a.a)'e bağlanıp İslam'ı kabul edenler şunlardır: 1- Hatice, 2- Ebu
Talib'in oğlu Ali, 3- Zeyd, 4- Ebu Bekir, 5- Sa'd, 6- Ca'fer (Hz. Ali'nin kardeşi),

7- Ebuzer-i Gaffari, 8- Amr b. Enbese, 9- Halid bin Said, 10- Osman, 11- Abdurrahman bin
Avf, 12- Talha, 13- Bilal, 14- Ammar Yasir, 15- Yaser'in hanımı, 16- Sumeyye, 17- Habbab,
18- Erkam.

Kaç yıl sonra Erkam'ın evi Peygamber'in ashabının toplantı yeri oldu. İlk üç yılda Peygamber'in
ashabının sayısı yirmiye ulaştı.

--SON